

CATEQUESIS DEL PAPA LLEÓ XIV

LA VIDA DE JESÚS. LES PARÀBOLES

Els obrers en la vinya (Lc 10)

La vinya vermella (1888), de Vincent van Gogh

Benvolguts germans i germanes:

En aquesta catequesi reflexionem sobre el sentit de la paràbola de l'Amo de la vinya en referència a la virtut de l'esperança. El text ens parla de persones que no troben sentit a la seva vida, que se senten fracassades o no tingudes en compte i que, en aquesta situació, poden estar exposades a voler treure profit del seu afecte o la seva dignitat.

Davant d'ells apareix l'Amo de la vinya, que surt molt matí a buscar als treballadors personalment, mirant la seva necessitat més que el seu pos-

sible rendiment. Fins i tot a la darrena hora, malgrat la nostra fragilitat, aquest Amo està disposat a oferir-nos com a paga una vida plena, que és penyora del seu Regne.

La paràbola ens demana respondre amb entusiasme, evitant posposar perillosament la nostra adhesió a Déu i a la seva crida, conscients que treballant al costat d'Ell trobarem sentit a la nostra vida i no quedarem decebuts.

4 de juny de 2025.
Resum llegit pel Papa

REFLEXIONS

Els signes referents

Els nostres infants i adolescents respiren i arriben a conèixer les afeccions literàries dels seus pares veient una i altra vegada els llibres de la biblioteca familiar i els nous que s'hi incorporen. El mateix podríem dir de les afeccions musicals, després d'escoltar aquells CD que els pares seleccionen i guarden amb cura. Del capteniment i la inquietud social, arribat el moment, pels diaris habituals. També parlen els quadres o les plantes i flors que ornamenten els espais. Llibres, CD, diaris, quadres, plantes, flors i altres elements configuren un entorn que esdevé referència, ajuda a conèixer i situar-se als fills que s'hi van incorporant i als familiars i amics que s'hi apropen. Configuren un espai cultural, de valors, d'actituds davant la vida que no passen desapercebuts. És bo que els pares tinguin cura d'aquests aspectes perquè incideixen, també, en la manera que els fills miren el món i la vida, els capten i els interpreten.

És, també, un fet constatable que moltes llars de famílies cristianes —amb un gran respecte per les diversitats de nivells de formació, de vivència de compromís i de possibilitats— no tenen referents religiosos en la quotidianitat familiar: imatges, llibres —en especial la Bíblia en un lloc preferent—, música... Quina és la percepció dels fills en l'aspecte religiós davant aquestes absències i mancances? És un dèficit que pot fer relativitzar el tema religiós o disminuir la seva importància. Hem de tenir ben present, també, que són signes que ajuden a fer més assequible el missatge evangèlic.

Aquest dèficit constatat de signes materials es pot omplir perquè, sortosament, estan a l'abast de les famílies i poden donar resposta a una diversitat de sensibilitats les imatges de Jesús i de Maria recollides en les icones orientals, els sants sopars, les imatges dels sants i les frases de l'Escriptura en diversitat de suports, el patrimoni de música i de cants dels monestirs, els llibres, adaptats a les diverses edats, que fan conèixer la història del poble de Déu i de Jesús i els que aporten elements per endinsar-nos en la pregària o en la meditació... Són bons elements del marc referencial religiós dels fills i, també, un element de testimoniatge dels pares, sense oblidar, finalitat important, que ajuden a fer més assequible el missatge evangèlic. «Així, doncs, també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis... llancem-nos a córrer sense defallir en la prova que ens és proposada» (He 12,1).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Jt 2,11-19 / SI 105 / Mt 19,16-22]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; sant Patrici, bisbe; sant Nicolau Factor, prev. franciscà, de València; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec.

19. ■ Dimarts [Jt 6,11-24a / SI 84 / Mt 19,23-30]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev. fund. Eudistes; sant Eze-

quiel Moreno Díaz, bisbe; sant Magí (s. III), mr. ermità a Brufaganya (Conca de Barberà); sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Dimecres [Jt 9,6-15 / SI 20 / Mt 20,1-16]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc a Claravall, i dr. de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Dijous [Jt 11,29-39a / SI 39 / Mt 22,1-14]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximià, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. □ Divendres [Rt 1,1.3-6.14b-16.22 / SI 145 / Mt 22,34-40]. Benaurada Verge Maria Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, màrtir a Roma (303).

23. ■ Dissabte [Rt 2,1-3.8-11;4,13-17 / SI 127 / Mt 23,1-12]. Santa Rosa de Lima, vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici, rel. servita.

24. ■ Diumenge vinent, XXI de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 66,18-21 / SI 116 / He 12,5-7.11-13 / Lc 13,22-30]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

Diumenge XX de durant l'any (C)

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 38,4-6.8-10)

En aquells dies, alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició.» El rei Sedequies els respongué: «Està a les vostres mans.» El rei era incapaç de negar-los res.

Ells, doncs, prengueren Jeremies i el tiraren a la cisterna de Melquies, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi baixaren amb unes cordes. A la cisterna no hi havia aigua, sinó fang; Jeremies quedà enfonsat en el fang. Llavors Abdemèlec, un home del palau reial, anà a trobar el rei a la porta de Benjamí i li digué: «Rei, senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà allà dintre de fam.» Llavors el rei donà aquesta ordre a Abdemèlec, el cusita: «Emporta't tres homes i treu de la cisterna el profeta Jeremies abans no es mori.»

► Salm responsorial (39)

R. Senyor no tardeu a defensar-me.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,1-4)

Germans, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i, sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegué a la dreta del tron de Déu. Tinguem present aquell que aguantà un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatere, cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 12,49-57)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar! He de passar la prova d'un baptisme. Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada! Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar. Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: Tres contra dos, i dos contra tres. El pare renyirà amb el fill i el fill amb el pare; la mare renyirà amb la filla i la filla amb la mare; la sogra renyirà amb la nora i la nora amb la sogra.» Deia també a la gent: «Quan veieu sortir un núvol a ponent, dieu tot seguit: "Ja ve la pluja." I efectivament, la pluja arriba. I qual el vent bufa del sud, dieu: "Farà calor." I en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu endevinar el temps per l'aspecte de la terra i el cel, i ara no endevineu quins moments esteu vivint? Per què no judiqueu vosaltres mateixos què heu de fer?»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 38,4-6.8-10)

En aquellos días, los dignatarios dijeron al rey: «Hay que condenar a muerte a ese Jeremías, pues, con semejantes discursos, está desmoralizando a los soldados que quedan en la ciudad y al resto de la gente. Ese hombre no busca el bien del pueblo, sino su desgracia». Respondió el rey Sedequías: «Ahí lo tenéis, en vuestras manos. Nada puedo hacer yo contra vosotros».

Ellos se apoderaron de Jeremías y lo metieron en el aljibe de Malquías, príncipe real, en el patio de la guardia, descolgándolo con sogas. Jeremías se hundió en el lodo del fondo, pues el aljibe no tenía agua.

Ebedmélec abandonó el palacio, fue al rey y le dijo: «Mi rey y señor, esos hombres han tratado injustamente al profeta Jeremías al arrojarlo al aljibe, donde sin duda morirá de hambre, pues no queda pan en la ciudad».

Entonces el rey ordenó a Ebedmélec el cusita: «Toma tres hombres a tu mando y sacad al profeta Jeremías del aljibe antes de que muera».

► Salmo responsorial (39)

R. Señor, date prisa en socorrerme.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,1-4)

Hermanos:

Teniendo una nube tan ingente de testigos, corramos, con constancia, en la carrera que nos toca, renunciando a todo lo que nos estorba y al pecado que nos asedia, fijos los ojos en el que inició y completa nuestra fe, Jesús, quien, en lugar del gozo inmediato, soportó la cruz, despreciando la ignominia, y ahora está sentado a la derecha del trono de Dios.

Recordad al que soportó tal oposición de los pecadores, y no os canséis ni perdáis el ánimo. Todavía no habéis llegado a la sangre en vuestra pelea contra el pecado.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,49-57)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «He venido a prender fuego a la tierra, ¡y cuánto deseo que ya esté ardiendo! Con un bautismo tengo que ser bautizado, ¡y qué angustia sufro hasta que se cumpla! ¿Pensáis que he venido a traer paz a la tierra? No, sino división. Desde ahora estarán divididos cinco en una casa: tres contra dos y dos contra tres; estarán divididos el padre contra el hijo y el hijo contra el padre, la madre contra la hija y la hija contra la madre, la suegra contra su nuera y la nuera contra la suegra». Decía también a la gente: «Cuando veis subir una nube por el poniente, decís enseguida: "Va a caer un aguacero", y así sucede. Cuando sopla el sur decís: "Va a hacer bochorno", y sucede. Hipócritas: sabéis interpretar el aspecto de la tierra y del cielo, pues ¿cómo no sabéis interpretar el tiempo presente? ¿Cómo no sabéis juzgar vosotros mismos lo que es justo?»

COMENTARI

«Jesús acceptà el suplici de la creu no fent cas de la vergonya que havia de passar»

De vegades les paraules de Jesús ens poden semblar molt estranyes. Sobretot quan diu: *Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar... el pare renyirà amb el fill, la mare amb la filla, la sogra amb la nora...* Semblaria que Jesús és contrari a la pau. És evident que no; en tot cas és contrari a una falsa pau, a una pau que no sigui fruit de la fidelitat a Déu com veiem a la primera lectura. Ha començat dient: *He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar. He de passar la prova d'un baptisme, com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada.* Jesús voldria que tota la terra acceptés la salvació que porta als homes, la proclamació de l'evangeli, el foc de l'Esperit. Ell mateix haurà de passar per la mort: és la prova del baptisme, l'angoixa de Getsemaní. Amb aquesta mort iniciarà un món nou, arribaran els moments decisius de la humanitat, els moments d'acceptar l'enviat del Pare. Davant d'aquesta realitat caldrà una resposta de fe. La fidelitat a Jesucrist o el seu rebuig farà que hi hagi discòrdia o divisió entre els membres d'una mateixa família. N'hem vist exemples en la història. I Jesús avisa que ara és el moment crucial en la història de tota persona: acceptar o rebutjar Jesús, acceptar la vida o la mort, la salvació o la perdició. La primera lectura ens presenta Jeremies, que, per fidelitat a Déu no diu el que el rei i els magnats volen sentir sinó el que Déu li revela. D'aquí l'acusació: *Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble sinó la seva perdició.* Predica la submissió als caldeus i no la resistència. Però és la paraula de Déu. La carta als hebreus ens convida a seguir el camí de Jesús que va acceptar el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar. El camí de Jesús pot ser dur, però és l'únic camí que hem de seguir. Nosaltres encara no hem vessat la sang per Jesús, com ell va fer per nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós